

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر
فصلنامه‌ی علمی- پژوهشی فضای جغرافیایی

سال یازدهم، شماره‌ی ۳۳
بهار ۱۳۹۰، صفحات ۶۲-۴۷

رسول مجدی^۱

تلفیق توابع تحلیلی GIS در طراحی مکان‌های بهینه فضای سبز (مطالعه موردی: شهر تبریز)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۲/۹ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۴/۲

چکیده

هدف از انجام این تحقیق بررسی مساله مکان بهینه جهت ایجاد فضای سبز جدید در مناطق شهری با استفاده از توانائی‌های آنالیز فضائی در یک سیستم اطلاعات جغرافیایی می باشد. برای این منظور شناسائی و ارزش گذاری عوامل موثر در تعیین مکان بهینه برای فضای سبز مرحله اساسی می باشد. عوامل در نظر گرفته شده دوری از مراکز تجاری و پیر ترافیک و مناطق شلوغ مانند ترمینال‌های مسافری و دادن وزن نسبی به هریک با استفاده از نظرات کارشناسان منظور گردیده است. داده‌های مکانی مورد نیاز در این تحقیق از داده‌های رقومی سازمان نقشه برداری در فرمت dgn به عنران نقشه کل تبریز کسب شده است. بعد از ساخت

E-mail: R_Majdi@tabrizu.ac.ir

۱- عضو هیات علمی دانشگاه تبریز، دانشکده مهندسی عمران.

توپولوژی بر روی داده‌های مکانی، سه لایه اطلاعاتی از آن استخراج و توپولوژی آنها انجام گرفت. این سه لایه عبارت از لایه مربوط به موقعیت پارک‌های موجود در شهر، لایه موقعیت مراکز تجاری موجود در شهر و لایه موقعیت ترمینال‌های موجود در شهر بودند که بعد از ساخت توپولوژی جهت تجزیه و تحلیل و اتخاذ تصمیم به سیستم اطلاعات جغرافیایی وارد شدند. از سیستم اطلاعات جغرافیایی جهت تشکیل پایگاه داده فضائی و از تحلیل‌های فضائی آن جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات استفاده گردید.

در این تحقیق از تابع *Buffering* برای استخراج عوامل فاصله از مراکز تجاری و ترمینال‌ها جهت تعیین حریم‌های مربوط به آنها استفاده گردید سپس با انجام عملگر روی هم گذاری لایه‌ها تابع *Overlay* انجام و امتیازهای هر پیکسل یا ارزش هر پیکسل مشخص گردید. در این مرحله اگر فضای سبزی از قبل وجود نداشت، مناطقی که بیشترین ارزش را نشان می دهد مکان بهینه برای انتخاب محل جدید فضای سبز می باشد. ولی به دلیل اینکه از قبل چندین فضای سبز در موقعیت‌های پراکنده در سطح شهر انتخاب گردیده، لذا مناطقی که بیشترین ارزش را نشان می دهد، مکان بهینه برای انتخاب فضای سبز نخواهند بود.

در مرحله بعد جهت تعیین مناطق تحت نفوذ هر فضای سبز از پلیگون‌های *Thiessen* که از توابع همسایگی می باشد، استفاده گردید و با تلفیق دو لایه *Thiessen & Overlay* بار هر فضای سبز مشخص گردید که ممکن است فضای سبزی دارای منطقه تحت نفوذ بیشتر ولی بار کمتر داشته و بر عکس فضای سبزی ممکن است دارای منطقه تحت نفوذ کمتر ولی بار بیشتر داشته باشد، با تعیین واریانس هر فضای سبز مشاهده می گردد که اختلاف بین کمترین و بیشترین واریانس‌ها بالا است. لذا مکان بهینه برای فضای سبز محلی خواهد بود که اختلاف بین کمترین و بیشترین واریانس‌ها را به حداقل برساند.

کلید واژه‌ها: اطلاعات جغرافیایی، توپولوژی، مکان بهینه، تابع *Buffering*، تابع *Overlay*، تابع *Thiessen*.

مقدمه

مکان یابی علمی، با توجه به عوامل موثر در انتخاب آن یک مقوله مهم در طراحی‌های شهری می‌باشد (۱) و در این مقوله هر پارامتری می‌تواند جایگزین موضوع مکان یابی گردد که ممکن است محل مناسب برای دفن زباله‌ها، محل مناسب برای ایجاد مراکز آتش نشانی، محل مناسب برای احداث بیمارستان یا مراکز آموزشی و غیره نیز محل مناسب جهت ایجاد فضای سبز باشد.

در روش‌های سنتی برای تعیین مکان مناسب برای یک فعالیت، با اعزام گروهی به عنوان کارشناسان، مناطقی پیشنهاد و مورد ارزیابی قرار می‌گرفت و در صورت مناسب بودن یک یا تعدادی از آنها به عنوان محل یا محل‌های مناسب برای فعالیت مورد نظر معرفی می‌شد. که این روش به تجربیات فردی و نظرات شخصی گروه متکی بود و چه بسا این نظرات با جنبه‌های علمی و منطقی مکان یابی مطابقت نداشت و در نتیجه موجب بروز مشکلات و خسارات جبران ناپذیری می‌شد. چنین روش‌هایی مستلزم صرف هزینه و زمان زیادی بود و وجود ویژگی‌های گوناگون زمینی و عوامل موثر، تصمیم گیرندگان را دچار سردرگمی می‌کرد. از طرفی هم وسعت زیاد منطقه مورد تحلیل، تجسم شرایط فضایی و ارتباط پدیده‌ها را با یکدیگر برای فرد مشکل می‌نمود و در نظر گرفتن عوامل متعدد و دخالت دادن آنها در تصمیم‌گیری مشکل بود (۲).

وجود پاسخ‌های قطعی (بلی، خیر) در تعیین عوامل موثر، امکان تحلیل و ارزش گذاری کمی را نمی‌دهد مثلاً، "آیا عامل مراکز تجاری در تعیین موقعیت فضای سبز موثر است؟" جواب بلی و یا خیر قابل ارزش گذاری کمی نیست، در حالی که مواردی وجود دارد که نمی‌توان نظر قطعی در باره آنها ارائه نمود و نیازمند پاسخ‌های غیر قطعی مثل "غیر ضروری، تقریباً مناسب، مناسب، خیلی مناسب" می‌باشد.

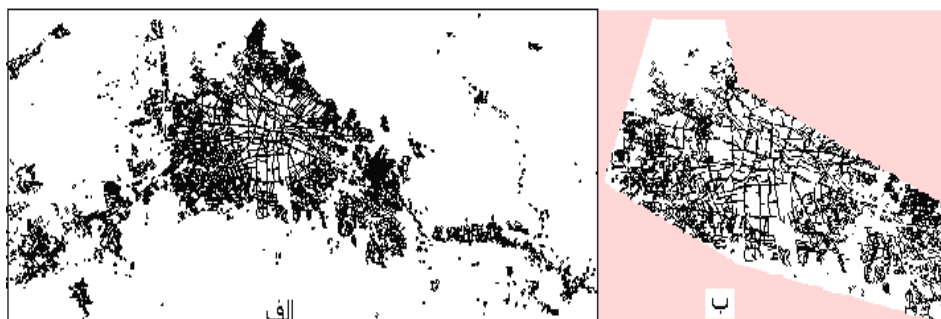
از طرفی در مکان‌گزینی و تحلیل مناسب مکانی تاثیر هر یک از عوامل موثر در تعیین مکان مناسب حائز اهمیت بوده و تهیه نقشه‌های هریک از عوامل موثر دارای ارزش اساسی است که در روش‌های سنتی با استفاده از نقشه‌های پوستی و شفاف عمل ترکیب و تحلیل انجام می‌

گرفت، ولی امروزه ابزارهای رایانه‌ای امکانات فوق‌العاده‌ای را در ترکیب و ارزش‌گذاری عوامل موثر فراهم می‌سازند و تصمیم‌گیرندگان ناچار به انتخاب روش رایانه‌ای و سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی برای انتخاب یک موقعیت مکانی از بین موقعیت‌های موجود و از طریق شناخت و ارزیابی دقیق با استفاده از مدل‌ها و ابزارهای مناسب می‌باشند. لذا با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و با مدل‌سازی رایانه‌ای می‌توان از نتایج تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی قبل از اجرای طرح آگاهی یافته و اشکالات و خطاهای احتمالی آن را قبل از صرف هزینه‌های اجرایی بر طرف نمود.

مواد و روش‌ها

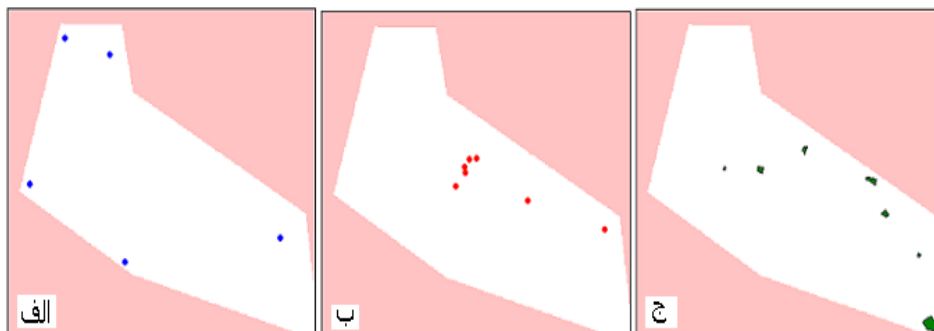
برای ایجاد پایگاه داده مکانی جهت ورود به سیستم اطلاعات جغرافیایی سه شیت نقشه تبریز با مقیاس ۱/۲۵۰۰۰ در محیط میکرواستیشن به هم متصل گردیده، با فرمت .dgn جهت ایجاد توپولوژی وارد محیط نرم افزار توپولوژی گردید (۳).

به دلیل اینکه مجموعه نقشه تبریز شامل مناطق غیر شهری و حومه شهر می‌باشد (شکل ۱) و شامل منطقه آنالیز می‌شود، لذا جهت محدود کردن منطقه آنالیز به منطقه شهری، لایه‌ای تحت عنوان لایه ماسک به دور منطقه شهری ایجاد گردید (شکل ۱ ب).

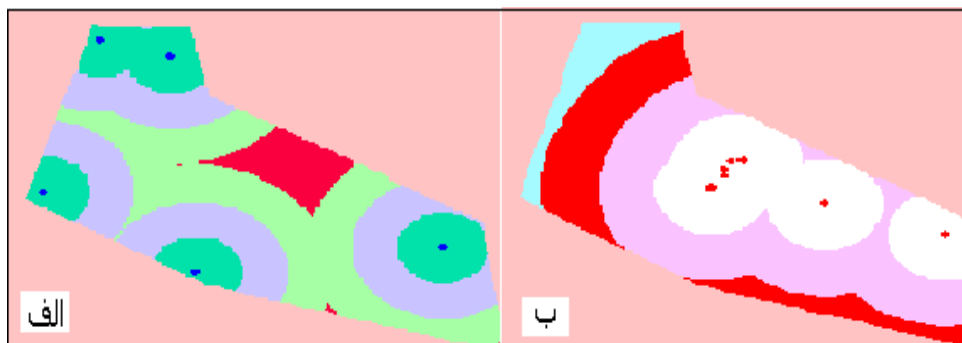
شکل ۱- الف) نقشه کل تبریز ب) محدوده شهر

نقشه مربوط به موقعیت فضاهای سبز و نقشه عوامل مربوط به موقعیت مراکز تجاری و موقعیت ترمینال‌های مسافربری در محیط میکرواستیشن استخراج و سپس جهت ایجاد توپولوژی وارد محیط توپولوژی گردیدند (۷) و به صورت سه لایه مجزا آماده ورود به محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی شدند تا تحلیل‌های فضائی انجام گردد (شکل ۲).

شکل ۲- الف) لایه ترمینال‌ها ب) لایه مراکز تجاری ج) لایه مربوط به فضاهای سبز

جهت مدل کردن عوامل موثر در مکانیابی چون هدف این بود که محل بهینه برای فضای سبز دور از مراکز تجاری و پرتراфик و مناطق شلوغ مثل ترمینال‌های مسافربری باشد. برای هر کدام از عوامل، منطقه حائل به نسبت دوری از این عوامل با ارزش بیشتر در سه کلاس انتخاب گردید (۱۰) (شکل ۳).

شکل ۳- الف) حریم برای لایه ترمینال‌ها ب) حریم برای لایه مراکز تجاری

با همپوشانی لایه‌های مراکز تجاری و ترمینال‌های مسافربری با تابع همپوشانی، لایه ای ایجاد می‌گردد که در آن مناطق ارزش بندی شده و مناطق با ارزش بیشتر محل بهینه برای انتخاب محل فضای سبز خواهد بود (۳). این مناطق با ارزش‌های ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰ و ۱۲ مشخص گردیده اند (شکل ۴).

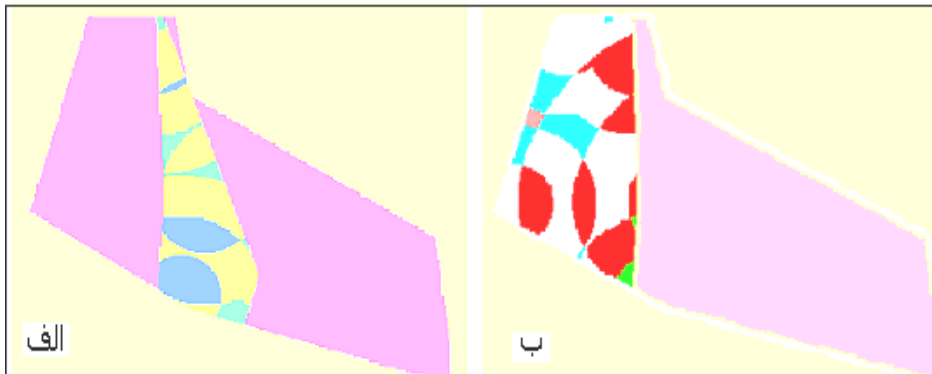
شکل ۴- لایه همپوشانی

لایه ای که به این ترتیب حاصل می‌گردد با موقعیت‌هایی که دارای ارزش بیشتر می‌باشند معرف مکان و موقعیت بهینه برای انتخاب محل فضای سبز می‌باشد، ولی این موقعی صحیح است که از قبل فضای سبزی انتخاب نشده باشد، در حالی که به تعداد ۷ فضای سبز در سطح شهر انتخاب گردیده است.

در این تحقیق با ترکیب توابع همپوشانی و تابع تیسسن، هم از تاثیر ارزش مناطق و هم از تاثیر مساحت تحت نفوذ هر فضای سبز موجود در تعیین مکان بهینه برای انتخاب فضای سبز جدید استفاده گردید. جهت این کار ابتدا دور هر فضای سبز موجود پلیگون‌های تیسسن (۱۱) که معرف منطقه تحت نفوذ هر فضای سبز خواهد بود، با شکل گیری مثلث‌های ورونی تشکیل می‌گردد که بعضی از نقاط دارای محدوده بیشتر و برخی دارای منطقه تحت نفوذ کمتر شد و با تلفیق لایه همپوشانی (۱۲) و لایه پلیگون‌های تیسسن مقادیر امتیازهایی که داخل هر پلیگون

قرار می‌گیرد، مشخص شد و چون مساحت هر پلیگون و امتیازهایی که داخل آن پلیگون می‌باشد، مشخص است، لذا بار هر فضای سبز قابل محاسبه بود که به عنوان مثال برای فضای سبز شماره ۲ و ۳ آورده شده است (رابطه ۱) و (شکل ۵).

$$\text{رابطه ۱} \quad \sum \text{COUNT}_i \times \text{PixelSize} \times \text{VALUE}_i = \text{بار هر فضای سبز}$$

شکل ۵- الف) استخراج بار فضای سبز شماره ۳ (ب) استخراج بار فضای سبز شماره ۲

با تعیین واریانس و انحراف معیار هر فضای سبز مطابق جدول ۳ حداقل و حداکثر انحراف معیار فضاهای سبز موجود محاسبه می‌گردد. با انتخاب فضای سبز جدید در محل‌هایی مانند رئوس پلیگون‌های تیسن، دوباره لایه پلیگون‌های تیسن با احتساب فضای سبز جدید ایجاد و با لایه همپوشانی تلفیق و جدول واریانس‌ها مجدداً محاسبه گردید که در این مرحله مقادیر واریانس‌ها در مقایسه با قبل تغییر کرد.

آزمایش‌های انجام شده نشان داد تعدیل واریانس‌ها و رسیدن به جواب مطلوب هنگامی است که فضای سبز جدید در حوالی پلیگون‌هایی که دارای وسعت بزرگی هستند، باشد و در این موقع اختلاف بین حداکثر و حداقل واریانس‌ها و یا انحراف معیارها حداقل و یا تعدیل می‌گردند.

بحث و تحلیل

هدف تحقیق استفاده از قابلیت‌های سیستم اطلاعات جغرافیایی در تلفیق توابع همپوشی و پلیگون‌های تیسن در تعیین محل مناسب برای انتخاب فضای سبز (پارک جدید) است. بعد از ایجاد لایه‌های مربوط به عوامل موثر انتخابی و نسبت دادن اهمیت و وزن هر کدام در تعیین محل فضای سبز این لایه‌ها با تابع همپوشانی روی هم قرار گرفته (۱۴) و محل مورد آنالیز امتیاز بندی گردید که با اعداد ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲ مشخص شد و محل‌هایی که دارای امتیاز کمتر می باشند، محل‌های نامناسب و محل‌هایی که دارای امتیاز بیشتر می باشند محل‌های مناسب برای انتخاب موقعیت فضای سبز می باشد. لذا لازم است محل جدید فضای سبز در محل بیشترین امتیاز انتخاب گردد. ولی این موقعی است که در شهر هیچ فضای سبزی از قبل وجود نداشته باشد.

با توجه به اینکه تعدادی فضای سبز در موقعیت‌های پراکنده در سطح شهر قبلاً انتخاب شده است با انتخاب فضای سبز جدید در محل بیشترین امتیاز این امکان وجود دارد که بر روی فضای سبز موجود قرار گیرد. برای حل این مساله ابتدا با استفاده از پلیگون‌های تیسن که با شکل گیری مثلث‌های دلونی (۱۵) دور هر فضای سبز موجود تشکیل و منطقه تحت نفوذ هر فضای سبز موجود مشخص شد (جدول ۱).

جدول ۱: استخراج منطقه تحت نفوذ هر فضای سبز

شماره فضای سبز	پیکسل
۱	۳۳۹۸
۲	۱۰۰۳۶
۳	۶۵۹۳
۴	۱۸۶۲
۵	۴۸۵۳
۶	۲۵۴۵
۷	۲۰۵۴

به طوری که پلیگون‌های بزرگ‌تر، معرف منطقه تحت نفوذ بیشتر و پلیگون‌های کوچک‌تر معرف منطقه تحت نفوذ کمتر می‌باشد. حال اگر محل جدید فضای سبز در منطقه ای انتخاب گردد که منطقه تحت نفوذ را تعدیل نماید، در این صورت تاثیر عوامل موثر نادیده گرفته می‌شود، یعنی به امتیازهای منطقه توجه نشده است. لذا لایه مربوط به همپوشانی (امتیازها) و لایه مربوط به پلیگون‌های تیسن (منطقه تحت نفوذ) با هم تلفیق می‌گردند تا انتخاب محل مناسب برای فضای سبز هم با توجه به امتیاز بندی منطقه و هم با توجه به منطقه تحت نفوذ هر فضای سبز انتخاب شود. در این صورت برای هر پلیگون تیسن تعداد پیکسل‌ها و به همراه ارزش هر کدام به تفکیک استخراج می‌گردد (جدول ۲).

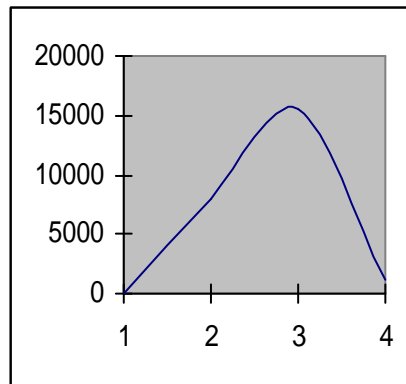
جدول ۲- تفکیک پلیگون‌های تیسن از نظر مساحت و ارزش

۱		۲		۳		۴		۵		۶		۷	
پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش
۳	۴	۱۲۱	۴	۱۹۴۳	۴	۱۴۳	۴	۶۷۹	۲	۱۱۸۴	۲	۶۲۶	۶
۱۳۱۹	۶	۳۲۱۸	۶	۳۹۱۸	۶	۱۳۶۸	۶	۷۶۷	۴	۲۴۸	۴	۳۹۹	۸
۱۹۵۱	۸	۵۴۷۹	۸	۷۳۲	۸	۳۲۸	۸	۱۵۰۵	۶	۱۰۰۵	۶	۱۰۱۷	۱۰
۱۲۵	۱۰	۱۱۱۴	۱۰			۲۳	۱۰	۱۴۴۶	۸	۳۰	۸	۱۲	۱۲
		۱۰۴	۱۲					۴۳۳	۱۰	۷۸	۱۰		
								۲۳	۱۲				

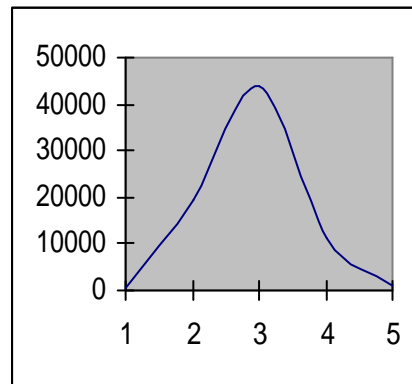
در این مرحله واریانس برای هر پلیگون طبق رابطه ۱ محاسبه، (شکل ۶) و در جدول ۳ آورده شده است.

$$L_i = Count_i \times Value_i \quad \text{رابطه ۱}$$

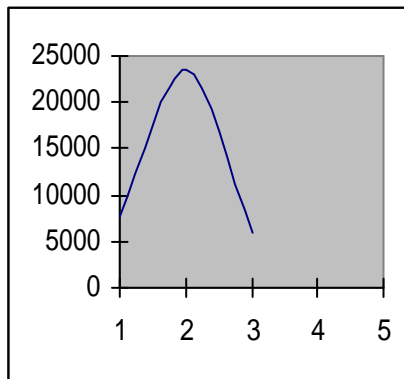
$$\delta^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (L_i - \bar{L})^2$$

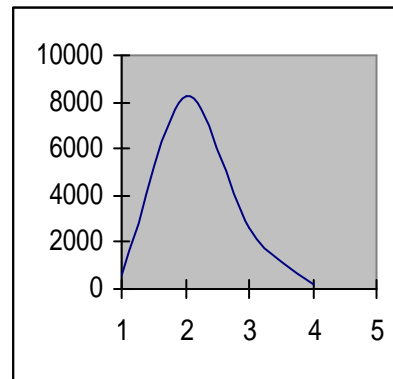
فضای سبز ۱

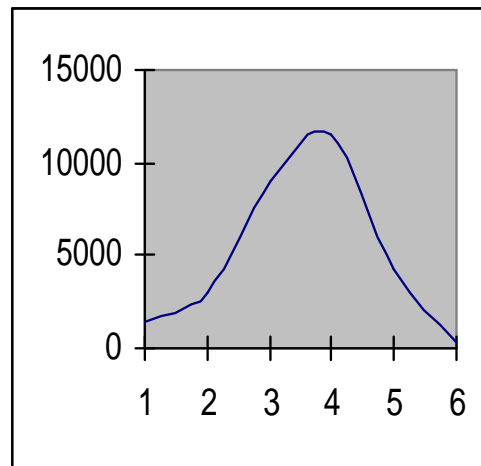
فضای سبز ۲

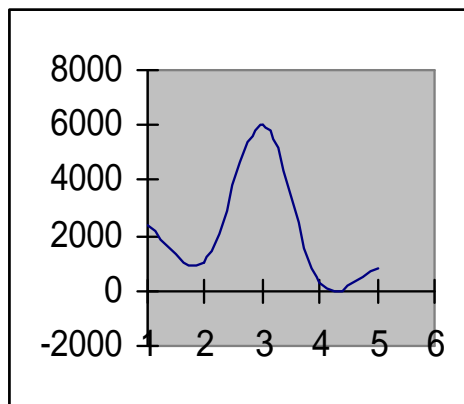
فضای سبز ۳

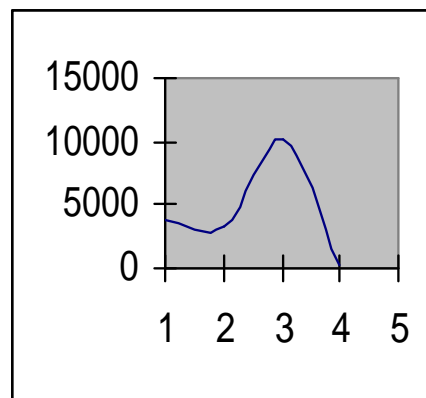
فضای سبز ۴

فضای سبز ۵

فضای سبز ۶

فضای سبز ۷

شکل ۶- منحنی هر یک از فضاهاى سبز موجود

جدول ۳- واریانس فضاهای سبز موجود

شماره فضای سبز	واریانس
۱	۶۲۰۹/۷۱
۲	۱۵۹۰۲/۰۱
۳	۷۹۰۸/۴۱
۴	۳۱۸۵/۳۶
۵	۴۰۶۴/۴۵
۶	۲۰۹۴/۹۸
۷	۳۶۴۸/۶۹

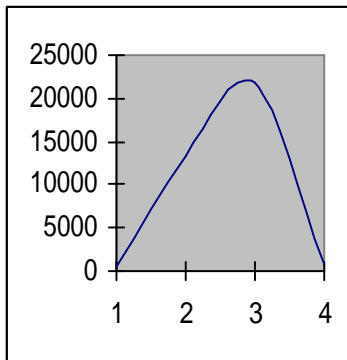
با انتخاب فضای سبز جدید در رئوس پلیگون‌های تیسن، مقدار واریانس‌ها در هر بار انتخاب تغییر می‌نمایند و اختلاف بین حداقل و حداکثر واریانس‌ها را در نظر گرفته و محلی که این اختلاف را تعدیل و یا به عبارتی این اختلاف را کمینه می‌نماید، مکان بهینه برای انتخاب فضای سبز جدید می‌باشد.

با توجه به جدول بالا بزرگ‌ترین واریانس برابر ۱۵۹۰۲.۰۱ و کوچک‌ترین واریانس برابر ۲۰۹۴.۹۸ می‌باشد که اختلاف آنها برابر ۱۳۸۰۷.۰۳ است و با انتخاب فضای سبز جدید با شماره ۸ مساحت و ارزش مناطق تحت نفوذ هر فضای سبز مطابق جدول شماره ۴ تغییر خواهند کرد.

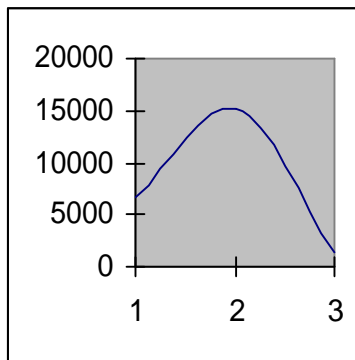
جدول ۴- تفکیک پلیگون‌های تیسن از نظر مساحت و ارزش

۱		۲		۳		۴		۵		۶		۷		۸	
پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش	پیکسل	ارزش
۱۵۵	۴	۱۸۲۶	۴	۱۰۹۳	۶	۱۶۰	۴	۶۲۸	۲	۱۲۳۵	۲	۴۸۱	۶	۸۶	۴
۲۲۳۷	۶	۲۹۲۰	۶	۱۸۸۵	۸	۱۴۵۹	۶	۷۴۲	۴	۲۵۶	۴	۳۸۰	۸	۲۲۰۰	۶
۲۷۳۵	۸	۵۶۳	۸	۱۲۹	۱۰	۳۳۸	۸	۱۳۸۲	۶	۱۱۸۷	۶	۸۳۹	۱۰	۲۹۹۹	۸
۹۱	۱۰					۱۹	۱۰	۱۴۱۲	۸	۵۳	۸	۱۰	۱۲	۱۰۲۳	۱۰
								۴۰۹	۱۰	۲۸۰	۱۰			۱۰۴	۱۲
								۲۵	۱۲						

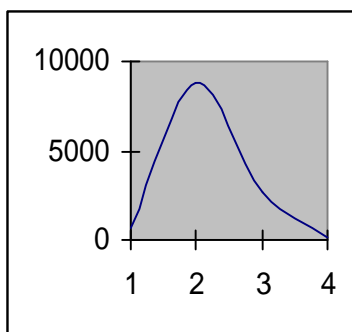
مجددا واریانس طبق رابطه ۱ محاسبه شکل (۷)، و در جدول ۵ آورده شده است.

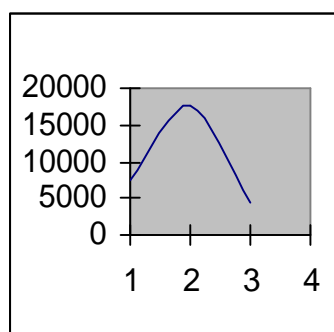
فضای سبز شماره ۲

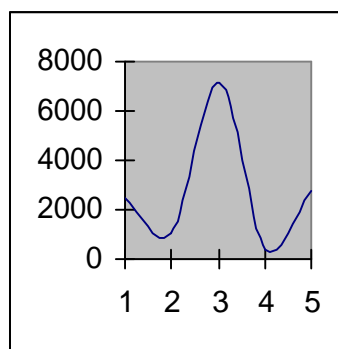
فضای سبز شماره ۱

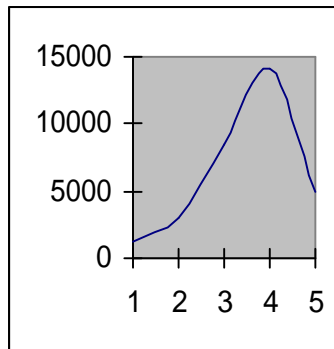
فضای سبز شماره ۴

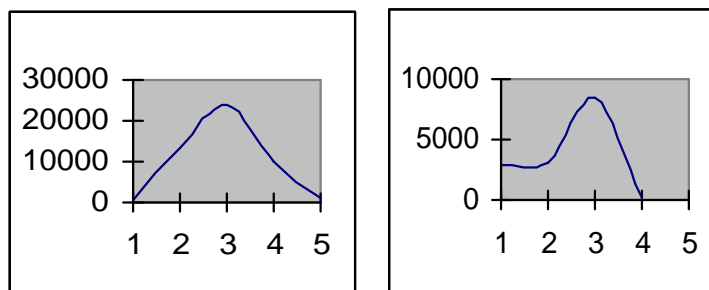
فضای سبز شماره ۳

فضای سبز شماره ۶

فضای سبز شماره ۵

فضای سبز جدید

فضای سبز شماره ۷

شکل ۷- منحنی هر یک از فضاهاى سبز

جدول ۵- واریانس جدید فضاهاى سبز

شماره فضای سبز	واریانس
۱	۲۴.۱۰۳۴۳
۲	۰۷.۶۸۵۱
۳	۶۹.۶۹۵۸
۴	۹۷.۳۹۴۲
۵	۲۸.۵۱۰۴
۶	۹۸.۲۶۲۵
۷	۲۱.۳۴۵۸
۸	۶۲.۹۶۹۱

با توجه به جدول بالا، با انتخاب فضای سبز جدید اختلاف بزرگ‌ترین و کوچک‌ترین واریانس‌ها به عدد ۷۷۱۷/۲۶ کاهش پیدا کرد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

با توجه به اینکه تشخیص عوامل موثر در ایجاد فضای سبز و درجه اهمیت هر کدام کاری تخصصی بوده و به دانش و تخصص مربوطه نیاز دارد، لذا پیشنهاد می‌گردد از طرف مدیران

استانداردی‌ها و شهرداری‌ها کلیه عوامل موثر در ایجاد فضای سبز مطابق با استانداردها به صورت دستورالعمل و حتی درجه بندی این عوامل از نظر وزن هر کدام به نسبت اهمیت هر یک تدوین و در اختیار متقاضیان و طراحان قرار گیرد.

پیشنهاد می‌گردد به دلیل تاثیر صحت و دقت لایه‌های ورودی در نتیجه کار مطالعه و بررسی‌هایی از نظر دقت لایه‌های ورودی و تاثیر آن در نتیجه کار به عمل آید.

با توجه به اینکه پلیگون‌های تیسن و رتوس آنها از شکل بندی مثلث‌های دلونی و بدون توجه به وزن هر نقطه دور آن کشیده می‌شوند، پیشنهاد می‌گردد برنامه ای ابداع شود تا تشکیل پلیگون‌های تیسن با توجه به وزن هر نقطه به دور آن کشیده شود.

پیشنهاد می‌گردد، با توجه به قابلیت‌های سیستم اطلاعات جغرافیایی در ذخیره اطلاعات و بازیابی و بروز کردن اطلاعات و قابلیت‌های آنالیز فضائی آن در طراحی‌های شهری و مکان یابی علمی و نیز جهت جلوگیری از سلیقه‌های فردی و شخصی در تصمیم‌گیری‌های علمی از طریق افراد ذیصلاح از آنالیزهای سیستم اطلاعات جغرافیایی استفاده و بهره‌گیری شود.

منابع

- ۱- احمدیه. ر، فلاحی. ع. (۱۳۷۹)، «انتخاب مکان مناسب برای تاسیس یک پالایشگاه در حوالی شهر شیراز»، مجموعه مقالات همایش ۷۹.
- ۲- پرهیزکار. الف. (۱۳۷۶)، «مکان‌گزینی واحدهای خدمات شهری»، رساله دکترا، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳- حسینی. ع. (۱۳۷۸)، «آشنائی با محیط‌های تحلیل شبکه و همپوشی در نرم افزار Arc/Info». سازمان برنامه و بودجه استان فارس.
- ۴- سازمان نقشه‌برداری کشور (۱۳۷۵)، «مجموعه مقالات سیستم اطلاعات جغرافیایی»، تهران.
- ۵- سازمان نقشه‌برداری کشور (۱۳۷۹ و ۱۳۸۰)، «مجموعه مقالات همایش ژئوماتیک»، تهران.
- ۶- طاهرکیا. ح. (۱۳۷۶)، «سیستم اطلاعات جغرافیایی»، سمت، تهران.

۷- ثنایی نژاد. ح، سبکیار. ح. (۱۳۷۸)، «کاربرد GIS در برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای»، جهاد دانشگاهی مشهد.

۸- نوریان. ف؛ قدوسی. م، (۱۳۷۹)، «طراحی و مکان‌یابی با ابزار تحلیلی سیستم اطلاعات جغرافیایی»، مجموعه مقالات همایش ۷۹.

9- ESRI (1994), "*ArcView Spatial Analyst*", New York, Redlands.

10- ESRI (1994), "*GIS by PC ARCEDIT*", Users Guide.

11- ESRI (1994), "*Understanding GIS, the Arc/Info Method*",

12- Jones, C (1997), "*Geographical Information System and Computer Cartography*", Longman, Singapore.

13- SPANS GIS (1995), "*Reference Manual*", TYDA C Itate Canada.

14- Douglas D. (2000), "*Developing Spatial Data Infrastructures*", Technical Working Group.